

Schriftlezing: Matth. 14:22-36, Kerntekst: Matth. 14:23
Thema: Jezus bidt alleen.
Zingen: Ps. 121:1 en 2, Ps. 3:2, Ps. 146:3 en 4, Ps. 42:4 en 5, Ps. 27:1 en 7

Hoofdpunten van de preek

Terwijl het schip midden op het water in nood is, bidt de Heere Jezus – alleen - op de berg.

In de boot genomen

Aan het einde van een heftige en intensieve dag dwingt Jezus Zijn discipelen om voor Hem uit naar de overkant te varen.

Jezus wil alleen zijn met Zijn Vader. Daarmee laat Hij Zijn discipelen niet aan hun lot over, maar oefent Hij hun geloofsvertrouwen.

Hoe moeten de discipelen het nu redden? Uit alle macht roeien met de riemen die je hebt?

Het is te allen tijde geboden om je verantwoording te nemen. We mogen dat vertrouwend doen. Door ons gebed roepen we Gods hulp in.

In deze geschiedenis zien we echter dat Jezus' gebed aan alles vooraf gaat en in alles de discipelen draagt.

Hij wil hun en ons leren om in dat vertrouwen te leven, ook al zie je Hem niet.

Jezus bidt alleen

Jezus is niet aan boord, maar op de berg. Hij bidt alleen; zonder Zijn discipelen - voor Zijn discipelen.

De discipelen in het schip, midden op zee, zien geen veilige oever en ervaren alleen de golven. Zij zijn in doodsnood. Letterlijk staat er dat de golven het schip folteren of teisteren.

Ons levensschip of het schip van de gemeente kan door allerlei nood, zorg, tegenslag, aanvechting en duivelse tegenstand geteisterd worden.

Van roeien en van bidden blijft er weinig over als 'de wind je tegen is'.

Wat zij en wij samen niet zien, laat Mattheüs tegelijkertijd plaatsvinden. Hij schetst ons het beeld van de discipelen in de nood en de biddende Heiland op de berg.

De nood van Jezus' discipelen is Zijn gebed. Zo bewaart Hij Zijn discipelen. Hun nood is Hem boven op de berg niet ontgaan, zoals later in de nacht blijkt.

Christus is het, die voor ons bidt. Daarom zal niets en niemand ons kunnen scheiden van de liefde van God. Hij wil dat we in dat geloofsvertrouwen zullen leven.